



Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipue desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. Quædam Sacramenti Pœnitentiæ proprietates.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

§. 2. Quædam Sacramenti Pœnitentia proprieates.

I.
S.Thom.3.
p.q.84.4.10

a Matt.18.
22.
Pœnitentia
iterari po-
test.
S.Thom.3.
q.84.4.6.
¶ 10.1.

2.
Multæ &
magna pec-
cata remis-
tit.

b Matt.1.16
19.¶ c.18.
18.
c Matt.12.31
Lib. de Lap-
sis. & Epist.
52.
d Chrysost.
homil.52. in
Math.
S.Tho.2.2.
q.14.4.3.
Att.2.38.
d Eze.37.4

3.
Trid. Concil
Sess.14.c.5.

IM PONAM V siam Sacramenti huius excellentijs finei, addita magni Dei nostri immensa liberalitate, qua noluit terminum & numerum prescribere, hoc Sacramentum recipiendi. optimè enim sciens mutabilitatem & fragilitatem nostram, quamdiu in hac vita versamur: liberam fecit protestatem omnibus, turbulentum huius mundi mare nauigantibus, ut si asepties, imò septuagies septies,, & millies millies naufragium patiantur, possint semper per pœnitentiam emergere, & salui euadere: quia ex sententia communis Patrum, pœnitentia est secunda tabula post Baptismum: ne peccator naufragio pereat. Et quid de nobis suisset: si, redeunte infirmitate, non potuisset idem antidotum adhiberi! noluit cœlestis Medicus minus esse in sanando liberalis: quām homo fragilis in morbo contrahendo. Quare si ægrotus curari volet, non deerit cœlesti Medico misericordia, ut sanare illum velit: nec potentia ad id exequendum, per Sanctum hoc Sacramentum.

Cuius præstantia etiam in hoc cernitur, quod nec grauitatis, nec numeri peccatorum, quæ in eo condonanda sunt, mensura aliqua sit constituta. licet enim peccatorum numerus numerum excedat capillorum capitum, marisque arenarum; illaque sint grauiora & horrenda magis, quām fuerint Sodomorum, & Iudeæ, ac reliquorum qui Saluatorem nostrum crucifixerunt: omnia tamen possunt remitti: modò peccatorem eorum pœnitent, & quāuis in huius mundi tribunalibus soleant supremi Iudices grauiora quædam crimina sibi reseruare at in hoc Ecclesiæ tribunali nullum est soli Deo reseruatum delictum: siquidem absolutè & absque vlla reseruatione dixit C H R I S T U S Dominus noster, Sancto Petro: b Ego dabo tibi claves regni cælorum: & Q u o d c u n q u e solueris super terram, erit solutum & in cælo: & quorum remiseris peccata, remittuntur eis. Et quando idem dixit Pharisæis: c blasphemiam in Spiritum Sanctum nō dimitti, neque in hoc seculo, neque in futuro: non negauit etiam hoc genus peccatorum per Sacraenta dimitti; sed insinuauit (vt ait Cyprianus) maximam difficultatem in huiusmodi peccatoribus, ad se disponendum ad pœnitentiam. Quæ tamen difficultas ab eiusdem Spiritus Sancti inspiratione superatur: qui reipsa per Sancti Petri prædicationem multos tales blasphemos; & qui Christum crucifixerant, conuertit. Nam quāuis peccatores instar, d o s s i u m , quæ vidit Ezechiel, aridi sunt: resuscitari tamen poterunt, quemadmodum in primo Tractatu est dictum.

S E D vltius progressa est Christi D. N. liberalitas in hoc Sacramento: cùm voluit etiam peccata venialia ac leuia materiam esse sufficientem ab-

solutio-

solutionis: ut iusti feruētes, qui ex Dei gratia per multos annos viuunt ab aliis que mortali peccato, sed leuiter septies in die cadunt, frui possent fructibus huius Sacramenti; & maiorem puritatem, gratiaeque augmentum; & heroicorum actuum, qui in eo exercentur, meritum obtinere: sicut dictum est. Et quamvis alia quoque sint media, ad leuiam hanc peccata purganda: nullum tamen magis aptū & accommodatum est, quam hęc sit ablutio à Christo D. instituta, etiam ad leues culpas applicato sui sanguinis pretio, quemadmodum ipse Christus S. Petro dixit: *c qui lotus est non indiget, nisi ut pedes lanet, culpas scilicet leues, quibus etiam, alioqui valde mundi, sepius obfuscatur.* Ideoq; dixit S. Augustinus: semper confitere, qui semper quod confitearis habes: ut Confessionis remedio in puritate crescas.

INTENDIT autem magnus Deus noster omnes vires suas, vt ostenderet, quanto affectu ac desiderio teneatur, ut copiosos huius Sacramenti fructus iusti percipiant. quamvis enim statuere potuisset, ne ab eisdem peccatis absolutio Sacramentalis repeteretur: (sicut in exteriori foro, cūm definitiva sententia de aliquo delicto profertur; non amplius idem delictum reddit ad iudicem) noluit tamen hanc rationem in huius Sacramenti tribunali fernari, sed permisit absolutionem toties repeti, quoties eorundem peccatorum confessio repeteretur. ut iustus magis magisq; ab eis purificaretur nouis gratiae incrementis, quae animae puritatem semper promouent

Etiā uenialia re-mittit.

*e Ioan. 13.
10.
In Psal. 99.*

4.

C A P V T I I .

QVOS ACTVS SACRAMENTVM POENITEN-
tiae complectatur: ac diuinam Vocationem ad
eos exhortari.

POENITENTIA Sacramentum, cuius excellentias haec-nūs retulimus, multos actus complectitur, ad suam integratatem & perfectionem necessarios, quosdam ad ipsum Pœnitentem, alios ad Confessarium spectantes. Qui ad pœnitentem, tres sunt præcipue: CONTRITIO: CONFESSIO, & SATISFACTIO, qui plures alios in se continent. Nam CONTRITIO supponit alias considerationes, quibus peccatorum dolor excitetur; & aliqua proposita, ut peccatorum detestatio sit perfecta. CONFESSIO supponit examen Conscientiae examen, quo admissæ culpæ inueniantur, & cognoscantur: quam Confessionem, dum fit, excellentissimi alij actus comitantur. SATISFACTIO fit varijs pœnalibus operibus, quibus pœnas ob culpas nostras debitas exoluimus. Hos omnes actus Confessarius suis actibus adiuuat,

Actus pœni-tentis.